REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2021/168

2022/EES/4/04

frá 10. febrúar 2021

um breytingu á reglugerð (ESB) 2016/1011 að því er varðar undanþágu fyrir tilteknar viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla þriðju landa og tilnefningu viðmiðana í stað tiltekinna viðmiðana sem verður hætt með og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti Seðlabanka Evrópu (1),

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins (2),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð (3),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- Til að áhættuverja gegn skaðlegum áhrifum óhagstæðra gengisbreytinga í tengslum við gjaldmiðla sem ekki er unnt að breyta án tafar í grunngjaldmiðil eða sem varða gjaldmiðla sem falla undir gjaldeyriseftirlit, gera fyrirtæki í Sambandinu gjaldeyrisafleiðusamninga án afhendingar, s.s. framvirka samninga og skiptasamninga. Ef ekki væru til staðar viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla til að reikna út fjárhæðir til útgreiðslu samkvæmt gjaldeyrisafleiðum hefði það neikvæð áhrif á fyrirtæki í Sambandinu sem flytja út til nýrra markaða eða eiga eignir eða skuldir á þessum mörkuðum, með tilheyrandi áhættu gagnvart sveiflum á gjaldmiðlum þessara nýju markaða. Eftir 31. desember 2021, þegar tímabilinu lýkur sem sett er fram í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1011 (4) ("umbreytingartímabilið"), verður ekki mögulegt að nota viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla sem stjórnandi með staðfestu í þriðja landi gerir, nema hann sé seðlabanki.
- 2) Til að gera fyrirtækjum í Sambandinu kleift að halda áfram starfsemi sinni en draga á sama tíma úr gjaldmiðlaáhættu ættu tilteknar viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla sem stuðst er við í fjármálagerningum til að reikna út samningsbundnar útgreiðslur og sem tilgreindar eru af framkvæmdastjórninni í samræmi við tilteknar forsendur að falla utan gildissviðs reglugerðar (ESB) 2016/1011.
- 3) Að teknu tilliti til þess að þörf er á að framkvæma ítarlega endurskoðun á gildissviði reglugerðar (ESB) 2016/1011 og ákvæðum hennar um viðmiðanir sem gerðar eru af stjórnendum í þriðja landi ("viðmiðanir þriðja lands") ætti að framlengja gildandi umbreytingartímabil fyrir viðmiðanir þriðja lands. Framkvæmdastjórnin ætti að hafa vald til að lengja umbreytingartímabilið enn frekar með framseldri gerð, í að hámarki tvö ár, ef matið sem þessi endurskoðun byggist á sýnir fram á að fyrirhuguð lok umbreytingartímabilsins myndu hafa skaðleg áhrif á áframhaldandi notkun á viðmiðun þriðja lands í Sambandinu eða myndi ógna fjármálastöðugleika.

^(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtíð. ESB L 49, 12.2.2021, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 388/2021 frá 10. Desember 2021 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtíð. ESB C 366, 30.10.2020, bls. 4.

⁽²⁾ Stitið, ESB C 10, 11.1.2021, bls. 35.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 19. janúar 2021 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 2. febrúar 2021.

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1011 frá 8. júní 2016 um vísitölur sem notaðar eru sem viðmiðanir í fjármálagerningum og fjárhagslegum samningum eða til að mæla árangur fjárfestingarsjóða og um breytingu á tilskipunum 2008/48/EB og 2014/17/ESB og reglugerð (ESB) nr. 596/2014 (Stjtíð. ESB L 171, 29.6.2016, bls.1).

- 4) Framlenging á umbreytingartímabilinu fyrir viðmiðanir þriðja lands gæti skapað hvata fyrir stjórnendur viðmiðana í Sambandinu til að færa starfsemi sína til þriðja lands til að komast hjá því að uppfylla kröfurnar í reglugerð (ESB) 2016/1011. Til að koma í veg fyrir slíka sniðgöngu ættu stjórnendur sem færa starfsemi sína úr Sambandinu til þriðja lands á umbreytingartímabilinu ekki að hafa hag af aðgengi að markaði Sambandsins án þess að fara að kröfunum í reglugerð (ESB) 2016/1011.
- 5) Frá og með 31. desember 2020, við lok umbreytingartímabilsins sem kveðið er á um í samningnum um útgöngu Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands úr Evrópusambandinu og Kjarnorkubandalagi Evrópu (5), gildir vaxtaviðmiðunin LIBOR-vextir ekki lengur sem mjög mikilvæg viðmiðun samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/1011. Þar að auki tilkynnti Breska viðskiptaháttaeftirlitið (e. the Financial Conduct Authority of the United Kingdom (UK FCA)) árið 2017 að það myndi ekki sannfæra eða knýja aðila að bankahópnum til að leggja fram inntaksgögn til LIBOR eftir lok ársins 2021. Í síðari tilkynningum frá FCA og stjórnanda LIBOR-vaxtanna hefur verið tekið skýrt fram að líklegt sé að hætt verði að nota LIBOR-vexti fyrir flesta samningstíma og gjaldmiðla sem þeir hafa verið reiknaðir fyrir við lok árs 2021 og aðrir samningstímar og gjaldmiðlar fylgi í kjölfarið árið 2023. Að hætta með eða leggja niður LIBOR-vexti gæti haft neikvæðar afleiðingar sem myndu raska verulega starfsemi fjármálamarkaða í Sambandinu. Mikill fjöldi samninga sem hafa áhrif á rekstraraðila í Sambandinu og varða skuldir, lán, innlán, verðbréf og afleiður og sem vísa til LIBOR-vaxta er á gjalddaga eftir 31. desember 2021 og inniheldur ekki nógu traust varaákvæði til að ná yfir það ef hætt er með LIBOR-vexti eða þeir lagðir niður eins og þeir eru reiknaðir fyrir viðkomandi gjaldmiðil eða einhverja samningstíma hans. Suma þessara samninga, og suma fjármálagerninga eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB(6), er ekki mögulegt að endursemja um til að fella inn samningsákvæði til vara fyrir 31. desember 2021.
- Til að geta stuðlað að áframhaldandi skipulegri virkni gildandi samninga sem vísa í algenga viðmiðun sem, ef hún er lögð af, gæti haft neikvæðar afleiðingar sem myndu raska verulega starfsemi fjármálamarkaða í Sambandinu og ef ekki er mögulegt að endursemja um slíka samninga, eða fjármálagerninga eins og skilgreindir eru í tilskipun 2014/65/ESB, til að bæta inn samningsbundnu varaákvæði áður en hætt er með þá viðmiðun ætti að kveða á um ramma um aflagningu eða skipulega niðurlagningu slíkra viðmiðana. Sá rammi ætti að innihalda fyrirkomulag fyrir umbreytingu slíkra samninga, eða fjármálagerninga eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB, yfir í tilnefnda staðgönguviðmiðun. Staðgönguviðmiðun ætti að tryggja að komið sé í veg fyrir röskun samninga sem gæti raskað starfsemi fjármálamarkaða í Sambandinu verulega.
- Ff enginn rammi er á vettvangi Sambandsins um aflagningu eða skipulega niðurlagningu viðmiðunar myndi það líka hafa í för með sér mismunandi reglusetningarlausnir aðildarríkja, sem myndi leiða til þess að hagsmunaaðilar í Sambandinu stæðu frammi fyrir áhættu vegna réttaróvissu og röskunar samninga. Ásamt mikilli áhættu fyrir gildandi samninga, og fjármálagerninga sem skilgreindir eru í tilskipun 2014/65/ESB, gagnvart slíkum viðmiðunum gæti aukin hætta á röskun samninga og málssóknum raskað starfsemi fjármálamarkaða verulega. Við þessar óvenjulegu aðstæður og til að taka á kerfisáhættu sem þessu tengist er nauðsynlegt að koma á samhæfðri nálgun til að taka á aflagningu eða niðurlagningu tiltekinna viðmiðana sem eru kerfislega mikilvægar fyrir sambandið. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á valdsvið aðildarríkja að því er varðar viðmiðanir sem eru utan við gildissvið valdheimildanna sem framkvæmdastjórninni eru falin.
- Samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/1011 er þess krafist að einingar undir eftirliti, aðrar en stjórnendur viðmiðana, hafi viðbragðsáætlanir til staðar ef viðmiðun skyldi breytast verulega eða gerð hennar hætt. Ef það er mögulegt ættu þessar viðbragðsáætlanir að tilgreina eina eða fleiri mögulegar staðgönguviðmiðanir. Eins og reynslan af LIBOR-vöxtum hefur sýnt er mikilvægt að viðbragðsáætlanir geri ráð fyrir tilvikum þar sem viðmiðun breytist verulega eða gerð hennar er hætt. Lögbær yfirvöld ættu að hafa eftirlit með því hvort sú skylda sé uppfyllt og það ætti að vera mögulegt fyrir þau að framkvæma slembiathugun á því. Því ættu einingar undir eftirliti að hafa viðbragðsáætlanir sínar og allar uppfærslur á þeim aðgengilegar svo unnt sé að framsenda þær, að fenginni beiðni, til lögbærra yfirvalda án tafar.

⁽⁵⁾ Stjtíð. ESB L 29, 31.1.2020, bls. 7.

⁽⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 349).

- 9) Aðrir samningar en fjárhagslegir samningar eins og þeir eru skilgreindir í reglugerð (ESB) 2016/1011, eða fjármálagerningar sem falla ekki undir skilgreininguna á fjármálagerningi í þeirri reglugerð, en sem vísa einnig í viðmiðanir sem fyrirhugað er að hætta með eða leggja niður, gætu einnig raskað verulega starfsemi fjármálamarkaða í Sambandinu. Margar einingar nota slíkar viðmiðanir en uppfylla ekki skilyrði til að vera einingar sem lúta eftirliti. Af þessum sökum myndu aðilar að slíkum samningum og eigendur slíkra fjármálagerninga ekki hafa hag af staðgönguviðmiðuninni. Til að draga eins mikið og mögulegt er úr mögulegum áhrifum á heilleika markaðar og fjármálastöðugleika og til að vernda gegn réttaróvissu ætti umboð framkvæmdastjórnarinnar til að tilnefna staðgönguviðmiðun að gilda um alla samninga og alla fjármálagerninga eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB sem falla undir lög aðildarríkis. Þar að auki ætti tilnefnd staðgönguviðmiðun að gilda um samninga sem falla undir lög þriðja lands en allir aðilar að samningnum hafa staðfestu í Sambandinu, í tilvikum þar sem samningurinn uppfyllir skilyrði þessarar reglugerðar og ef lög viðkomandi þriðja lands kveða ekki á um skipulega niðurlagningu viðmiðunar. Þessi framlenging á gildissviði ætti ekki að hafa áhrif á þau ákvæði reglugerðar (ESB) 2016/1011 sem þessi reglugerð breytir ekki.
- Lögboðin útskipting á viðmiðun ætti að takmarkast við samninga, og fjármálagerninga eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB, sem ekki er búið að endursemja um fyrir dagsetninguna þegar hætt verður með hlutaðeigandi viðmiðun. Ef rammasamningar eru notaðir gildir staðgönguviðmiðunin aðeins um viðskipti sem stofnað er til fyrir viðkomandi dagsetningu útskiptingar, jafnvel þótt síðari viðskipti gætu tæknilega verið hluti af sama samningi. Tilnefning á staðgönguviðmiðun ætti ekki að hafa áhrif á samninga eða fjármálagerninga eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB sem nú þegar kveða á um viðeigandi samningsbundin varaákvæði sem taka á endanlegri aflagningu viðmiðunar.
- Samþykkt framkvæmdastjórnarinnar á framkvæmdargerð sem tilnefnir staðgönguviðmiðun ætti ekki að koma í veg fyrir að aðilar að samningum komi sér saman um að nota aðra staðgönguviðmiðun í staðinn.
- 12) Viðmiðanir og samningsbundnir varavextir gætu yfir tíma stefnt í ólíkar áttir og með óvæntum hætti og af þessum sökum gæti verið að þeir væru ekki lengur lýsandi fyrir sama undirliggjandi efnahagslega veruleika eða gætu leitt til niðurstaðna sem væru viðskiptalega óviðunandi. Slík tilvik gætu m.a. verið veruleg breikkun á verðbili milli viðmiðunar og samningsbundinna varavaxta yfir tíma eða aðstæður þar sem samningsbundið varaákvæði breytir grunni viðmiðunar úr breytilegum vöxtum í fasta. Þar sem þetta gæti komið upp í mörgum aðildarríkjum, og þar sem samningsaðilar frá mismunandi aðildarríkjum myndu einnig verða fyrir áhrifum við slíkar aðstæður, ætti að fjalla um þetta á samræmdan hátt til að komast hjá réttaróvissu, óhóflegum málaferlum og, þar af leiðandi, mögulegum neikvæðum áhrifum á innri markaðinn eða víðtækar afleiðingar fyrir fjármálastöðugleika í einstökum aðildarríkjum eða Sambandinu. Til samræmis við það ætti staðgönguviðmiðunin sem komið er á með framkvæmdargerðinni, miðað við tilteknar forsendur, að vera sú viðmiðun sem tekur við þegar viðeigandi landsyfirvöld, t.d. þjóðhagsvarúðaryfirvöld, kerfisáhætturáð eða seðlabankar, hafa komist að því að varaákvæðið sem upprunalega var samið um endurspeglar ekki lengur raunverulegar efnahagsaðstæður sem viðmiðuninni sem hætt verður með var ætlað að mæla eða ef slíkt ákvæði gæti ógnað fjármálastöðugleika. Viðeigandi landsyfirvöld ættu að framkvæma mat þegar einn eða fleiri mögulegir hagsmunaaðilar vekja athygli þeirra á því að varaákvæði sem er mikið notað gæti verið óviðeigandi. Slíkt mat ætti þó ekki að framkvæma fyrir hvern samning fyrir sig. Viðeigandi landsyfirvöld sem eiga hlut að máli ættu að upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um matið.
- Samningsaðilar bera ábyrgð á að greina samningsbundið fyrirkomulag til að ákvarða til hvaða aðstæðna slíkt varaákvæði skuli taka. Ef túlkun á samningi, eða fjármálagerningi eins og hann er skilgreindur í tilskipun 2014/65/ESB, leiðir í ljós að aðilarnir hafi ekki ætlað að mæta endanlegri aflagningu valdrar viðmiðunar ætti lögboðin staðgönguviðmiðun sem er tilnefnd í samræmi við þessa reglugerð að vera örugg höfn til að taka á endanlegri aflagningu þeirrar viðmiðunar.

- 14) Með tilliti til þess að útskipting viðmiðunar gæti kallað á breytingar á samningum, eða fjármálagerningum eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB, sem vísa til slíkra viðmiðana ef slíkar breytingar eru nauðsynlegar vegna hagnýtingar eða beitingar slíkrar staðgönguviðmiðunar, ætti framkvæmdastjórnin að hafa vald til að mæla fyrir um samsvarandi nauðsynlegar samræmingarbreytingar í framkvæmdargerðinni.
- 15) Að því er varðar viðmiðanir sem framkvæmdastjórnin hefur tilnefnt sem mjög mikilvægar í einu aðildarríki í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/1011 og ef aflagning eða niðurlagning slíkrar viðmiðunar gæti raskað verulega starfsemi fjármálamarkaða í því aðildarríki ætti viðeigandi lögbært yfirvald að grípa til nauðsynlegra aðgerða til að komast hjá slíkri röskun í samræmi við landslög.
- 16) Ef aðildarríki gerist aðili að evrusvæðinu og síðari skortur á inntaksgögnum til að reikna landsbundna viðmiðun krefst þess að henni sé skipt út ætti að vera mögulegt fyrir viðkomandi aðildarríki að kveða á um umbreytingu frá þeirri landsbundnum viðmiðun yfir í aðra viðmiðun til að taka við af henni. Í slíku tilviki ætti aðildarríkið að taka tillit til stöðu neytenda sem samningsaðila og sjá til þess að þeir verði ekki fyrir meiri neikvæðum áhrifum en nauðsynlegt er vegna þess háttar umbreytingar.
- Til að undanskilja tilteknar viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla undan gildissviði reglugerðar (ESB) 2016/1011 ætti að fela framkvæmdastjórninni valdheimild til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (TFEU) að því er varðar undanþágur fyrir viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla að því er varðar óskiptanlega gjaldmiðla þegar slíkar viðmiðanir fyrir stundargengi eru notaðar til að reikna út útgreiðslur vegna gjaldeyrisafleiða án afhendingar. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016 (7). Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða skal Evrópuþingið og ráðið taka við öllum skjölum á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkja og sérfræðingar þeirra hafa kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem vinna að undirbúningi framseldra gerða.
- Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald til að tilnefna staðgönguviðmiðun í því skyni að skipta út öllum tilvísunum í fyrri viðmiðun í samningum, eða fjármálagerningum eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB, sem ekki er búið að endursemja um fyrir daginn þegar þessi framkvæmdargerð kemur til framkvæmda. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 (8). Til að tryggja réttarvissu má framkvæmdastjórnin aðeins beita þessu framkvæmdarvaldi við skýrt skilgreinda kveikjuatburði sem sýna skýrt fram á að stjórnun og birting viðmiðunar sem skipta skal út muni ljúka endanlega.
- 19) Framkvæmdastjórnin ætti aðeins að beita framkvæmdarvaldi sínu við aðstæður þar sem hún telur að aflagning eða niðurlagning viðmiðunar gæti haft í för með sér neikvæðar afleiðingar sem raska verulega starfsemi fjármálamarkaða eða raunhagkerfisins í Sambandinu. Þar að auki ætti framkvæmdastjórnin aðeins að beita framkvæmdarvaldi sínu ef það er skýrt að viðkomandi viðmiðun verður ekki lengur dæmigerð eða að viðmiðunin muni verða lögð niður endanlega.
- Áður en framkvæmdastjórnin beitir framkvæmdarvaldi sínu til að tilnefna staðgönguviðmiðun ætti hún að hafa samráð við almenning og taka tillit til ráðlegginga viðkomandi hagsmunaaðila og sérstaklega vinnuhópa í einkageiranum sem starfa á vegum opinberra yfirvalda eða seðlabankans. Þessar ráðleggingar ættu að byggjast á umfangsmiklu samráði við almenning og sérþekkingu um þá vexti sem eru mest viðeigandi til að koma í stað fyrri vaxta í vaxtaviðmiðuninni sem verið er að hætta með. Framkvæmdastjórnin ætti einnig að taka tillit til ráðlegginga annarra viðkomandi hagsmunaaðila, þ.m.t. lögbærs yfirvalds stjórnanda viðmiðunarinnar og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

⁽⁷⁾ Stjtíð. ESB L 123, 12.5. 2016, bls. 1.

⁽⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtíð. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

- Pegar reglugerð (ESB) 2016/1011 var samþykkt var þess vænst að þriðju lönd myndu, fyrir lok ársins 2021, koma á sambærilegu reglukerfi um fjármálaviðmiðanir og að notkun eftirlitsskyldra eininga innan Sambandsins á viðmiðunum þriðja lands yrði tryggð með jafngildisákvörðunum sem framkvæmdastjórnin samþykkir eða með viðurkenningu eða leyfi sem veitt er af lögbærum yfirvöldum. Takmarkaður framgangur hefur þó náðst hvað þetta varðar. Verulegur munur er á gildissviði reglukerfis um fjármálaviðmiðanir milli Sambandsins og þriðju landa. Til að tryggja snurðulausa starfsemi innri markaðarins og tiltækileika viðmiðana þriðja lands til notkunar í Sambandinu eftir að umbreytingartímabilinu er lokið ætti framkvæmdastjórnin því, eigi síðar en 15. júní 2023, að leggja fram skýrslu um endurskoðun á gildissviði reglugerðar (ESB) 2016/1011, eins og henni var breytt með þessari reglugerð, einkum að því er varðar áhrif hennar á notkun viðmiðana þriðju landa í Sambandinu. Í þeirri skýrslu skal framkvæmdastjórnin greina afleiðingar víðtæks gildissviðs slíkrar reglugerðar fyrir stjórnendur í Sambandinu og notendur viðmiðana, einnig að því er varðar áframhaldandi notkun viðmiðana þriðja lands. Einkum ætti framkvæmdastjórnin að meta hvort þörf sé á að breyta reglugerð (ESB) 2016/1011 enn frekar til að takmarka gildissvið hennar þannig að hún gildi aðeins um stjórnendur tiltekinna tegunda viðmiðana eða um stjórnendur viðmiðana sem eru mikið notaðar í Sambandinu.
- 22) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 (9) hefur verið breytt nýlega til að auka skýrleika fyrir markaðsaðila um að samningar sem gerðir voru eða endurgerðir fyrir upphaf beitingar stöðustofnunar- eða tryggingarkrafna að því er varðar OTC-afleiðusamninga sem vísa til viðmiðunar ("eldri samningar") muni ekki falla undir þessar kröfur ef samningunum er breytt að því er varðar viðmiðunina sem þeir vísa til og ef eini tilgangurinn með þessum breytingum er að innleiða eða undirbúa innleiðingu staðgönguviðmiðunar eða varaákvæða meðan á umbreytingu yfir í nýja viðmiðun stendur sem hluti af endurbótum á viðmiðun. Endurbætur á viðmiðunum eru útkoma alþjóðlegra samræmdrar vinnu og framtaks sem miðar að því að endurbæta viðmiðanir til að uppfylla alþjóðlegar meginreglur um fjármálaviðmiðanir sem birtar eru af alþjóðasamtökum eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði. Samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/1011 er þess krafist að einingar sem lúta eftirliti geri og viðhaldi traustum skriflegum áætlunum þar sem settar eru fram aðgerðir sem þær myndu grípa til ef viðmiðun breytist verulega eða hætt er að gera hana og að þessar áætlanir endurspeglist í samningssamböndum við viðskiptavini. Til að stuðla að því að markaðsaðilar uppfylli þessar skyldur og til að styðja aðgerðir markaðsaðila til að gera OTC-afleiðusamninga traustari sem vísa til viðmiðana sem mögulega verða endurbættar ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 648/2012 enn frekar til að skýra að eldri samningarnir muni ekki falla undir stöðustofnunar- eða tryggingarkröfurnar ef þessum samningum er breytt í þeim eina tilgangi að skipta út viðmiðun sem þeir vísa til vegna endurbóta á viðmiðun.

Af þessum sökum gildir undanþágan aðeins um samningsbreytingar sem nauðsynlegar eru til að innleiða eða undirbúa innleiðingu á staðgönguviðmiðunar vegna endurbóta á viðmiðun eða sem nauðsynlegar eru til að bæta við varaákvæðum í tengslum við viðmiðun í því skyni að auka traustleika viðkomandi samninga. Þessar breytingar ættu að veita markaðsaðilum skýrleika og ættu ekki að hafa áhrif á gildissvið stöðustofnunar- og tryggingarskyldunnar í tengslum við breytingar á OTC-afleiðusamningum í öðrum tilgangi eða í tengslum við útskipti eða endurgerð s.s. breytingu á mótaðilum.

- 23) Því ætti að breyta reglugerðum (ESB) 2016/1011 og (ESB) nr. 648/2012 til samræmis við það.
- 24) Í ljósi þess að LIBOR-vextir verða ekki lengur mjög mikilvæg viðmiðun í skilningi reglugerðar (ESB) 2016/1011 frá og með 1. janúar 2021 ætti þessi reglugerð að öðlast gildi sem fyrst eða daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

⁽⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár (Stitíð. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) 2016/1011

Reglugerð (ESB) 2016/1011 er breytt sem hér segir:

- 1) Eftirfarandi liður bætist við í 2. mgr. 2. gr.:
  - "i) viðmiðun fyrir stundargengi gjaldmiðla sem framkvæmdastjórnin hefur tilnefnt í samræmi við 1. mgr. 18. gr. a."
- 2) Ákvæðum 1. mgr. 3. gr. er breytt sem hér segir:
  - a) Eftirfarandi lið er bætt við:
    - "22a) "viðmiðun fyrir stundargengi gjaldmiðla": viðmiðun sem endurspeglar verð, sett fram í einum gjaldmiðli, annars gjaldmiðlis eða körfu gjaldmiðla, til afhendingar á fyrsta mögulega uppgjörsdegi,".
  - b) Í stað i-liðar í a-lið 24. liðar kemur eftirfarandi:
    - "i. viðskiptavettvangi eins og hann er skilgreindur í 24. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB eða viðskiptavettvangi í þriðja landi ef framkvæmdastjórnin hefur samþykkt framkvæmdarákvörðun um að laga- og eftirlitsrammi þess lands sé talinn hafa jafngild áhrif í skilningi 4. mgr. 28. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 (*) eða 4. mgr. 25. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB, eða skipulegum markaði sem telst jafngildur skv. 2. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 648/2012, en í hverju tilviki fyrir sig aðeins með tilvísun í færslugögn varðandi fjármálagerninga,
    - (*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á reglugerð ráðsins (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 84)."
- 3) Í stað fyrirsagnar 2. kafla í III. bálki kemur eftirfarandi:

"Vaxtaviðmiðanir og viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla".

4) Eftirfarandi grein er bætt við:

"18. gr. a

Viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla

- 1. Framkvæmdastjórnin getur tilnefnt viðmiðun fyrir stundargengi gjaldmiðla sem er stjórnað af stjórnendum sem eru staðsettir utan Sambandsins ef báðar eftirfarandi forsendur eru uppfylltar:
- a) viðmiðunin fyrir stundargengi gjaldmiðla vísar til stundargengis gjaldmiðils þriðja lands sem ekki er skiptanlegur án takmarkana og
- viðmiðunin fyrir stundargengi gjaldmiðla er notuð oft, kerfisbundið og reglulega til áhættuvarnar gegn áhrifum óhagstæðra gengisbreytinga.
- 2. Eigi síðar en 31. desember 2022 skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við almenning um tilgreiningu viðmiðana fyrir stundargengi gjaldmiðla sem uppfylla forsendurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

- 3. Eigi síðar en 15. júní 2023 skal framkvæmdastjórnin samþykkja framselda gerð í samræmi við 49. gr. til að gera lista yfir viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla sem uppfylla forsendurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar. Framkvæmdastjórnin skal uppfæra þann lista eins og við á."
- 5) Bæta skal eftirfarandi kafla við III. bálk:

"4. KAFLI A

Lögboðin staðgönguviðmiðun

"23. gr. a

Gildissvið lögboðinnar staðgönguviðmiðunar

Þessi kafli gildir um:

- a) alla samninga, eða aðra fjármálagerninga eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB, sem vísa í viðmiðun og falla undir lög eins eða fleiri aðildarríkja og
- alla samninga þar sem samningsaðilarnir hafa allir staðfestu í Sambandinu og sem vísa í viðmiðun og falla undir lög þriðja lands og ef þau lög kveða ekki á um skipulega niðurlagningu viðmiðunar.

23. gr. b

Útskipting viðmiðunar samkvæmt lögum Sambandsins

- 1. Þessi grein gildir um:
- a) viðmiðanir sem tilgreindar eru sem mjög mikilvægar samkvæmt framkvæmdargerð sem samþykkt er skv. a- eða c-lið
  1. mgr. 20. gr.,
- b) viðmiðanir sem byggjast á framlagi inntaksgagna ef aflagning þeirra eða niðurlagning myndu raska starfsemi fjármálamarkaða í Sambandinu verulega og
- c) viðmiðanir þriðja lands ef aflagning þeirra eða niðurlagning myndu raska verulega starfsemi fjármálamarkaða í Sambandinu eða hafa í för með sér kerfisáhættu fyrir fjármálakerfið í Sambandinu.
- 2. Framkvæmdastjórnin getur tilnefnt eina eða fleiri staðgönguviðmiðanir að því tilskildu að einhver eftirfarandi atburða hafi átt sér stað:
- a) lögbært yfirvald stjórnanda viðmiðunarinnar hefur gefið út opinbera yfirlýsingu, eða birt upplýsingar, þar sem fram kemur að viðmiðunin endurspegli ekki lengur undirliggjandi markað eða efnahagsaðstæður; ef um er að ræða viðmiðun sem tilgreind er sem mjög mikilvæg samkvæmt framkvæmdargerð sem samþykkt er skv. a- eða c-lið 1. mgr. 20. gr. skal lögbæra yfirvaldið aðeins gefa út slíka tilkynningu ef viðmiðunin endurspeglar ekki enn undirliggjandi markað eða efnahagsaðstæður eftir að heimildunum sem settar eru fram í 23. gr. hefur verið beitt,
- b) stjórnandi viðmiðunarinnar, eða aðili sem kemur fram fyrir hans hönd, hefur gefið út opinbera yfirlýsingu eða birt upplýsingar, eða ef slík opinber yfirlýsing hefur verið gerð eða slíkar upplýsingar birtar, þar sem fram kemur að stjórnandinn muni hefja skipulega niðurlagningu viðmiðunarinnar eða hætta að gera þá viðmiðun eða hætta að gera hana fyrir tiltekna samningstíma eða gjaldmiðla sem viðmiðunin er reiknuð út fyrir, endanlega eða ótímabundið, að því tilskildu að, þegar yfirlýsingin er gefin út eða upplýsingarnar birtar, ekki liggi fyrir annar stjórnandi sem muni taka við og halda áfram að gera þá viðmiðun,
- c) lögbært yfirvald stjórnanda viðmiðunarinnar, eða eining sem hefur ógjaldfærni- eða skilastjórnvald yfir slíkum stjórnanda, hefur gefið út opinbera yfirlýsingu, eða birt upplýsingar, þar sem fram kemur að stjórnandinn muni hefja skipulega niðurlagningu viðmiðunarinnar eða hætta að gera þá viðmiðun eða hætta að gera hana fyrir tiltekna samningstíma eða gjaldmiðla sem viðmiðunin er reiknuð út fyrir, endanlega eða ótímabundið, að því tilskildu að, þegar yfirlýsingin er gefin út eða upplýsingar birtar, ekki liggi fyrir annar stjórnandi sem muni taka við og halda áfram að gera þá viðmiðun,

- d) lögbært yfirvald stjórnanda viðmiðunarinnar afturkallar eða fellir leyfi tímabundið úr gildi í samræmi við 35. gr. eða afturkallar eða fellir viðurkenningu tímabundið úr gildi í samræmi við 8. mgr. 32. gr. eða krefst þess að fallið verði frá samþykkt í samræmi við 6. mgr. 33. gr., að því tilskildu að ekki liggi fyrir annar stjórnandi sem muni taka við gerð viðmiðunarinnar þegar afturköllun eða tímabundin niðurfelling á sér stað eða fallið er frá samþykkt og að stjórnandinn muni hefja skipulega niðurlagningu viðmiðunarinnar eða hætti endanlega eða ótímabundið að gera þá viðmiðun eða hætti að gera hana fyrir tiltekna samningstíma eða gjaldmiðla sem þessi viðmiðun er reiknuð út fyrir.
- 3. Að því er varðar 2. mgr. þessarar greinar skal staðgönguviðmiðunin koma í stað allra tilvísana í fyrri viðmiðun í samningum og fjármálagerningum eins og um getur í 23. gr. a ef þessir samningar og fjármálagerningar innihalda:
- a) ekkert varaákvæði eða
- b) engin viðeigandi varaákvæði.
- 4. Að því er varðar b-lið 3. mgr. skal varaákvæði teljast óviðeigandi ef:
- a) það kveður ekki á um varanlega viðmiðun í stað viðmiðunar sem hætt verður með eða
- b) beiting þess krefst samþykkis frá þriðju aðilum sem hefur verið hafnað eða
- c) það kveður á um nýja viðmiðun í stað viðmiðunar sem ekki lengur endurspeglar eða er verulega frábrugðin undirliggjandi markaði eða efnahagsaðstæðum sem viðmiðuninni sem verið er að hætta með er ætlað að mæla og beiting hennar gæti haft skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika.
- 5. Staðgönguviðmiðun sem samþykkt hefur verið sem samningsbundnir vextir til vara endurspeglar ekki lengur eða er verulega frábrugðin undirliggjandi markaði eða efnahagsaðstæðum sem viðmiðuninni sem verið er að hætta með er ætlað að mæla og beiting hennar gæti haft skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika ef:
- a) viðkomandi lögbært yfirvald hefur komist að þeirri niðurstöðu á grundvelli lárétts mats á tiltekinni tegund samningsbundins fyrirkomulags sem hefur verið framkvæmt að beiðni a.m.k. eins hagsmunaaðila og að höfðu samráði við viðkomandi hagsmunaaðila,
- b) einn aðilanna að samningnum eða fjármálagerningnum hefur, eftir mat í samræmi við a-lið, mótmælt samningsbundnu varaákvæði eigi síðar en þremur mánuðum áður en viðmiðunin er aflögð og
- c) aðilar að samningnum eða fjármálagerningnum hafa ekki, eftir mótmæli í samræmi við b-lið, komist að samkomulagi um aðra staðgönguviðmiðun eigi síðar en einum virkum degi áður en viðmiðunin er aflögð.
- 6. Að því er varðar c-lið 4. mgr. skal viðeigandi landsyfirvald, án ástæðulausrar tafar, upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um mat sitt sem um getur í a-lið 5. mgr. Ef einingar í fleiri en einu aðildarríki gætu orðið fyrir áhrifum af matinu skulu viðeigandi yfirvöld í öllum þeim aðildarríkjum framkvæma matið í sameiningu.
- 7. Aðildarríki skulu tilnefna viðeigandi yfirvald sem er í aðstöðu til að framkvæma matið sem um getur í a-lið 5. mgr. Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um það hvert tilnefnt yfirvald þeirra sé eigi síðar en 14. ágúst 2021.
- 8. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að tilnefna eina eða fleiri staðgönguviðmiðanir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 50. gr. ef einhver þeirra atburða sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar hafa orðið.
- 9. Framkvæmdargerð eins og um getur í 8. mgr. skal tilgreina eftirfarandi:
- a) staðgönguviðmiðunina eða -viðmiðanirnar,
- b) aðlögun verðbils, þ.m.t. aðferðina við að ákvarða slíka aðlögun verðbils, sem skal beita á viðmiðunina sem kemur í stað viðmiðunar sem verið er að hætta með á þeirri dagsetningu sem hverjum gildistíma er skipt út til að taka tillit til áhrifa umbreytingarinnar eða breytingarinnar frá viðmiðuninni sem verið er að leggja niður yfir í viðmiðunina sem tekur við,
- c) samsvarandi nauðsynlegar samræmingarbreytingar sem tengjast og telja má nauðsynlegar fyrir notkun eða beitingu staðgönguviðmiðunar og
- d) daginn sem staðgönguviðmiðunin eða -viðmiðanirnar taka gildi.

- 10. Þegar framkvæmdargerð, eins og um getur í 8. mgr., er samþykkt skal framkvæmdastjórnin taka tillit til fyrirliggjandi ráðlegginga um staðgönguviðmiðun, samsvarandi samræmingarbreytingar og aðlögun verðbils sem framkvæmd er af seðlabankanum sem ber ábyrgð á gjaldmiðilssvæðinu þar sem verið er að hætta notkun á viðkomandi viðmiðun eða af vinnuhópi um aðra viðmiðunarvexti sem starfar í umboði opinberra yfirvalda eða seðlabankans. Áður en framkvæmdargerðin er samþykkt skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við almenning og taka tillit til ráðlegginga annarra viðkomandi hagsmunaaðila, þ.m.t. lögbærs yfirvalds stjórnanda viðmiðunar og Evrópsku verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnunarinnar.
- 11. Þrátt fyrir c-lið 5. mgr. þessarar greinar gildir staðgönguviðmiðun, sem tilnefnd er af framkvæmdastjórninni í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar, ekki ef allir aðilar eða tilskilinn meirihluti aðila að samningi eða fjármálagerningi sem um getur í 23. gr. a hafa samþykkt aðra staðgönguviðmiðun, hvort sem það er fyrir eða eftir daginn þegar framkvæmdargerðin sem um getur í 8. mgr. þessarar greinar kemur til framkvæmda.

23. gr. c

Útskipting viðmiðunar samkvæmt landslögum

- 1. Lögbært landsyfirvald aðildarríkis þar sem meirihluti framleggjenda hafa staðfestu geta tilnefnt eina eða fleiri staðgönguviðmiðanir eins og um getur í b-lið 1. mgr. 20. gr., að því tilskildu að einhver eftirfarandi atburða hafi átt sér stað:
- a) lögbært yfirvald stjórnanda viðmiðunarinnar hefur gefið út opinbera yfirlýsingu, eða birt upplýsingar, þar sem fram kemur að viðmiðunin endurspegli ekki lengur undirliggjandi markað eða efnahagsaðstæður; lögbæra yfirvaldið skal aðeins gefa út slíka tilkynningu ef viðmiðunin endurspeglar ekki enn undirliggjandi markað eða efnahagsaðstæður eftir að heimildunum sem settar eru fram í 23. gr. hefur verið beitt,
- b) stjórnandi viðmiðunarinnar, eða aðili sem kemur fram fyrir hans hönd, hefur gefið út opinbera yfirlýsingu eða birt upplýsingar, eða ef slík opinber yfirlýsing hefur verið gerð eða slíkar upplýsingar birtar, þar sem fram kemur að stjórnandinn muni hefja skipulega niðurlagningu viðmiðunarinnar eða hætta að gera þá viðmiðun eða hætta að gera hana fyrir tiltekna samningstíma eða gjaldmiðla sem viðmiðunin er reiknuð út fyrir, endanlega eða ótímabundið, að því tilskildu að, þegar yfirlýsingin er gefin út eða upplýsingar birtar, ekki liggi fyrir annar stjórnandi sem muni taka við og halda áfram að gera þá viðmiðun,
- c) lögbært yfirvald stjórnanda viðmiðunarinnar, eða eining sem hefur ógjaldfærni- eða skilastjórnvald yfir slíkum stjórnanda, hefur gefið út opinbera yfirlýsingu, eða birt upplýsingar, þar sem fram kemur að stjórnandinn muni hefja skipulega niðurlagningu viðmiðunarinnar eða hætta að gera þá viðmiðun eða hætta að gera hana fyrir tiltekna samningstíma eða gjaldmiðla sem viðmiðunin er reiknuð út fyrir, endanlega eða ótímabundið, að því tilskildu að, þegar yfirlýsingin er gefin út eða upplýsingar birtar, ekki liggi fyrir annar stjórnandi sem muni taka við og halda áfram að gera þá viðmiðun,
- d) lögbært yfirvald stjórnanda viðmiðunarinnar afturkallar eða fellir leyfi tímabundið úr gildi í samræmi við 35. gr., að því tilskildu að ekki liggi fyrir annar stjórnandi sem muni taka við gerð viðmiðunarinnar þegar afturköllun eða tímabundin niðurfelling á sér stað og að stjórnandinn muni hefja skipulega niðurlagningu viðmiðunarinnar eða hætti, endanlega eða ótímabundið, að gera þá viðmiðun eða hætti að gera hana fyrir tiltekna samningstíma eða gjaldmiðla sem sú viðmiðun er reiknuð út fyrir.
- 2. Ef aðildarríki tilnefnir eina eða fleiri staðgönguviðmiðanir í samræmi við 1. mgr. skal lögbært yfirvald þess aðildarríkis án tafar tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um það.
- 3. Staðgönguviðmiðunin skal koma í stað allra tilvísana í þá viðmiðun í samningum og fjármálagerningum eins og um getur í 23. gr. a ef bæði eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
- a) þeir samningar eða fjármálagerningar vísa til viðmiðunar sem verið er að hætta með daginn sem þau landslög taka gildi sem tilnefna staðgönguviðmiðunina og

- b) þeir samningar eða fjármálagerningar innihalda ekki varaákvæði eða innihalda varaákvæði sem kveður ekki á um varanlega viðmiðun í stað viðmiðunarinnar sem verið er að hætta með.
- 4. Staðgönguviðmiðun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar skal ekki gilda ef allir aðilar eða tilskilinn meirihluti aðila að samningi, eða fjármálagerningi eins og um getur í 23. gr. a, hafa komið sér saman um að beita annarri staðgönguviðmiðun hvort sem það er fyrir eða eftir gildistökudag viðeigandi ákvæðis landslaga."
- 6) Í stað 2. mgr. 28. gr. kemur eftirfarandi:
  - "2 Einingar undir eftirliti, aðrar en stjórnandi eins og um getur í 1. mgr., sem nota viðmiðun skulu gera og viðhalda traustum, skriflegum áætlunum sem tilgreina aðgerðirnar sem þær myndu grípa til ef viðmiðun breyttist verulega eða ef gerð hennar yrði hætt. Ef það er gerlegt og viðeigandi skal í slíkum áætlunum tilnefna eina eða fleiri aðrar viðmiðanir sem mögulegt væri að vísa í, í stað viðmiðananna sem hætt væri að gera og tilgreina hvers vegna slíkar aðrar viðmiðanir væru viðeigandi valkostir. Einingarnar undir eftirliti skulu, samkvæmt beiðni og án ástæðulausrar tafar, afhenda viðkomandi lögbæru yfirvaldi þessar áætlanir og allar uppfærslur á þeim og endurspegla þær í samningssambandi við viðskiptavini."
- 7) Í 29. gr. er eftirfarandi málsgrein bætt við:
  - "1a. Eining undir eftirliti getur einnig notað staðgönguviðmiðun sem tilnefnd er í samræmi við 23. gr. b eða 23. gr. c."
- 8) Ákvæðum 49. gr. er breytt sem hér segir:
  - a) Eftirfarandi málsgrein bætist við:
    - "2b Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild um óákveðinn tíma til að samþykkja framseldu gerðirnar sem um getur í 3. mgr. 18. gr. a og 7. mgr. 54. gr. frá 13. febrúar 2021."
  - b) Eftirfarandi málsgrein er bætt við:
    - "3a. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 3. mgr. 18. gr. a og 7. mgr. 54. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal binda enda á valdaframsalið sem um getur í þeirri ákvörðun. Hún öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða síðar eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi neinna framseldra gerða sem þegar eru í gildi."
  - c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:
    - "6a. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 3. mgr. 18. gr. a eða 7. mgr. 54. gr. skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins."
- 9) Í stað 5. mgr. 51. gr. kemur eftirfarandi:
  - "5 Nema framkvæmdastjórnin hafi samþykkt ákvörðun um jafngildi eins og um getur í 2. eða 3. mgr. 30. gr. eða að stjórnandi hafi hlotið viðurkenningu skv. 32. gr., eða viðmiðun hafi verið samþykkt skv. 33. gr., skal aðeins leyfa einingum undir eftirliti að nota viðmiðun þriðja lands í Sambandinu fyrir fjármálagerninga, fjárhagslega samninga eða til að mæla árangur fjárfestingarsjóðs sem vísar nú þegar í þá viðmiðun eða sem bæta við tilvísun í slíka viðmiðun fyrir 31. desember 2023.

Fyrsta undirgrein skal ekki gilda um viðmiðanir gerðar af stjórnendum sem flytja sig frá Sambandinu til þriðja lands á umbreytingartímabilinu. Lögbæra yfirvaldið skal senda tilkynningu til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 35. gr. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal gera lista yfir viðmiðanir þriðja lands sem fyrsta undirgreinin gildir ekki um."

- 10) Í stað 6. mgr. 54. gr. kemur eftirfarandi:
  - "6 Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 15. júní 2023, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um gildissvið þessarar reglugerðar, einkum að því er tekur til áframhaldandi notkunar eininga undir eftirliti á viðmiðunum þriðja lands og um mögulega annmarka gildandi ramma. Í þeirri skýrslu skal einkum meta hvort þörf sé á að breyta þessari reglugerð til að takmarka gildissvið hennar þannig að hún nái yfir gerð tiltekinna tegunda viðmiðana eða gerð viðmiðana sem eru notaðar víða innan Sambandsins og henni skal fylgja, eftir því sem við á, tillaga að nýrri löggjöf.
  - 7. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 49. gr. eigi síðar en 15. júní 2023 til að framlengja umbreytingartímabilið sem um getur í 5. mgr. 51. gr. til 31. desember 2025, í síðasta lagi, ef skýrslan sem um getur í 6. mgr. þessarar greinar sýnir fram á að annars muni áframhaldandi notkun eininga undir eftirliti á tilteknum viðmiðunum þriðja lands í Sambandinu skerðast eða ógna fjármálastöðugleika."

2. gr.

Breyting á reglugerð (ESB) nr. 648/2012

Í stað 13. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 648/2012 kemur eftirfarandi:

"13. gr. a

Breytingar á eldri samningum í þeim tilgangi að endurbæta viðmiðanir

- 1. Mótaðilar geta haldið áfram að beita áhættustýringarferlunum, sem um getur í 3. mgr. 11. gr., sem komið hefur verið á 13. febrúar 2021, að því er varðar OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir af miðlægum mótaðila og sem eru gerðir eða endurgerðir fyrir þá dagsetningu þegar skyldan til að koma á áhættustýringarferlum skv. 3. mgr. 11. gr. tekur gildi, ef þessum samningum er breytt eða þeir endurgerðir eftir 13. febrúar 2021 í þeim eina tilgangi að skipta út tilvísunarviðmiðun eða setja inn varaákvæði í tengslum við viðmiðun sem vísað er til í þeim samningi.
- 2. Samningar sem eru gerðir eða endurgerðir fyrir þá dagsetningu sem stöðustofnunarskyldan tekur gildi skv. 4. gr. og sem er síðan breytt eða eru endurgerðir, eftir 13. febrúar 2021, í þeim eina tilgangi að skipta út tilvísunarviðmiðun eða setja inn varaákvæði í tengslum við viðmiðun sem vísað er til í þeim samningi skulu ekki, af þeim sökum, falla undir stöðustofnunarskylduna sem um getur í 4. gr.
- Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu aðeins gilda um OTC-afleiðusamninga þar sem breyting eða endurgerð:
- a) er nauðsynleg í þeim tilgangi að skipta út viðmiðun í tengslum við endurbætur viðmiðunar,
- b) hefur ekki áhrif á það efnahagslega inntak eða þá áhættuþætti sem tilvísun í viðmiðun stendur fyrir í slíkum samningum og
- c) felur ekki í sér aðrar breytingar á lagalegum skilmálum samningsins sem tengist ekki viðmiðuninni sem vísað er í og breytir þar af leiðandi samningnum með hætti sem hefur þau áhrif að hann skuli í raun teljast nýr samningur."

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Hún kemur til framkvæmda frá og með deginum eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 10. febrúar 2021.

Fyrir hönd Evrópuþingsins, D. M. SASSOLI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins

A. P. ZACARIAS

forseti.